

1395

Poslanec Národnej rady Slovenskej republiky
Alexander Slafkovský

Bratislava, 20.02.2002

Vážený pán predseda,

podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov dovoľujem si Vám predložiť svoj návrh na vydanie zákona o vojnových hroboch.

Poslanecký návrh zákona vo výboroch a na schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky uvediem sám ako navrhovateľ.

S pozdravom

Prílohy: 5 + disketa

Vážený pán

Jozef Migaš
predseda Národnej rady
Slovenskej republiky

Bratislava

Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky		
Došlo:	22-02-2002	
Číslo:	502/2002	
Poznámka	Referent	Príloha

Národná rada Slovenskej republiky

II. volebné obdobie

Číslo :

1395

Návrh
poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Alexandra Slafkovského

na vydanie

zákona Národnej rady Slovenskej republiky
o vojnových hroboch

Predkladá:

Alexander Slafkovský

Návrh uznesenia:

Národná rada Slovenskej republiky
s c h v a ľ u j e návrh poslanca
Alexandra Slafkovského na vydanie
zákona Národnej rady Slovenskej
republiky o vojnových hroboch

Bratislava, 20.02.2002

Národná rada Slovenskej republiky

II. volebné obdobie

Poslanecký návrh

Zákon

z 2002
o vojnových hroboch

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone :

§ 1

Účelom zákona je zachovanie trvalej pietnej spomienky na pochované pozostatky vojakov, vrátane zajatcov a civilných osôb, ktorí padli alebo zomreli alebo zahynuli počas prvej a druhej svetovej vojny a v povojnovom období, zabezpečenie zachovania vojnových hrobov, pohrebísk a cintorínov ako aj starostlivosť o ne dôstojným spôsobom podľa ustanovení platného medzinárodného humanitného práva a v zhode s ustanoveniami ženevských dohôd z 12. augusta 1949 v znení dodatkových protokolov k týmto dohovorom z 8. júna 1977, pri rešpektovaní medzinárodných zmlúv a záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z týchto zmlúv.

§ 2

Pre účely tohto zákona :

- a) vojnové obete sú príslušníci ozbrojených síl (kombatanti), ktorí padli alebo zomreli na území Slovenskej republiky počas vojnových operácií, v zajatí alebo v ich dôsledku, ako aj v povojnovom období, ak boli v čase smrti pod ochranou medzinárodného humanitného práva;
- b) civilné vojnové obete sú osoby, ktoré zahynuli alebo zomreli na území Slovenskej republiky v dôsledku vojen;
- c) vojnové obete a civilné vojnové obete sú tiež osoby, ktoré padli alebo zomreli alebo zahynuli mimo územia Slovenskej republiky a ich pozostatky sú uložené na území Slovenskej republiky;
- d) vojnové hroby sú miesta, kde sú uložené pozostatky vojnových obetí a civilných vojnových obetí, vrátane hrobov jednotlivcov a skupinových hrobov, cintoríny alebo časti cintorínov, ako aj pomníky a iné pamätné miesta, vrátane novozakladaných cintorínov alebo častí cintorínov, v ktorých budú uložené

pozostatky vojnových obetí a civilných vojnových obetí, nachádzajúce sa na území Slovenskej republiky;

- e) udržiavanie a starostlivosť o vojnové hroby je zabezpečovanie neporušenosti vojnových hrobov, ich uchovávanie v náležitom stave a vykonávanie potrebných opráv;
- f) úprava vojnových hrobov je vyznačenie hraníc pohrebiska a umiestnenie pamätných symbolov, náhrobkov, pomníkov alebo iných pamätníkov, ich rekonštrukcia, ako aj iné potrebné opatrenia.

§ 3

- (1) Vláda Slovenskej republiky zabezpečuje ochranu vojnových hrobov a právo trvalého odpočinku vojnovým obetiam a civilným vojnovým obetiam, ako aj to, že v okolí vojnových hrobov nebudú umiestnené zariadenia, ktoré sú nezlučiteľné s úctou k týmto miestam.
- (2) Vláda Slovenskej republiky na náklady vyčlenené v štátnom rozpočte na príslušný rok zabezpečuje udržiavanie a starostlivosť o vojnové hroby, ako aj úpravu vojnových hrobov prostredníctvom správcov.
- (3) Štátny rozpočet na každý príslušný rok vyčlení na jeden vojnový hrob čiastku rovnajúcu sa dvojnásobku minimálnej hodinovej mzdy podľa platného právneho predpisu v príslušnom roku. Pokiaľ vojnové hroby boli vyhlásené za národnú kultúrnu pamiatku alebo kultúrnu pamiatku, štátny rozpočet vyčlení na jeden vojnový hrob štvornásobok minimálnej hodinovej mzdy podľa platného právneho predpisu v príslušnom roku.

§ 4

Zoznamy a evidenciu, ako aj vyhľadávanie vojnových hrobov zabezpečuje a vedie Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

§ 5

- (1) Obec je správca vojnových hrobov nachádzajúcich sa v katastri obce.
- (2) Obec má právo požadovať od krajského úradu štátnej správy do obvodu ktorého patrí na zabezpečenie udržiavania a starostlivosti o vojnové hroby, ako aj na úpravu vojnových hrobov peňažnú čiastku uvedenú v § 2 ods. 3, podľa počtu uvedenom v zozname vojnových hrobov a o ktoré zabezpečenie starostlivosti vykáže.

§ 6

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2003.

Dôvodová správa

A. Všeobecná časť

*Mierové vojenské hroby*¹ vzniknuté od 31.12.1919 do 1.9.1939 a po 31.12.1945 bolo možné po 10 rokoch ich trvania zrušiť. Príbuzní zomrelého sa mohli a môžu o tieto hroby starať naďalej na vlastné náklady.

Naproti tomu *vojnové vojenské hroby*² z I. a II. svetovej vojny zrušiť nemožno. Tieto hroby musia byť **udržiavané**³ podľa záväzkov prijatých v mierových zmluvách a v medzinárodných humanitných konvenciách⁴.

V Slovenskej republike Vojenský historický ústav eviduje cca 95 000 vojnových hrobov, na ktoré sa vťahujú ustanovenia ženevských dohôd z 12. augusta 1949 o ochrane obetí vojny v znení dodatkových protokolov k týmto dohovorom z 8. júna 1977. Platný právny poriadok v Slovenskej republike starostlivosť o vojenské hroby neupravuje. V čase nového nárastu prejavov fašizmu a nacionalizmu, nielen v Európe, ale aj v Slovenskej republike je nutné aj formou prijatia návrhu zákona o vojenských hroboch prejaviť nesúhlas s uvedenými fenoménmi. Príspevok vo výške dvoj – až štvornásobku minimálnej hodinovej mzdy na údržbu a starostlivosť o každý vojnový hrob pre mestá a obce, v katastroch v ktorých sa hroby nachádzajú považuje predkladateľ za minimálne zadost'účinenie padlým, ale dostačujúce na to, aby sme sa nemuseli hanbiť sami pred sebou pri návšteve vojenského cintorína.

Súčasný stupeň starostlivosti o vojnové hroby, pohrebiská a pamätníky z Prvej i Druhej svetovej vojny⁵, vyplývajúcej zo zákona a medzinárodných zmlúv a dohovorov je nedostatočný. Tieto hroby, cintoríny a pamätníky, zväčša po roku 1989, stratili svoj pietny ráz, sú nedôstojné a technicky v havarijnom stave.

Otázka novelizácie legislatívnych úprav – najmä v podmienkach nového územne správneho rozdelenia štátu a integračných snáh Slovenska do západoeurópskych štruktúr – je vysoko aktuálna a naliehavá, najmä ak k tomu pristúpi ešte aspekty konfesiónálne a morálne. Starostlivosť o vojnové hroby, pohrebiská a pamätníky z Prvej i Druhej svetovej vojny nadobúda na medzinárodnom význame v kontexte s cieľavedomejšou a dôslednejšou realizáciou medzinárodne právnych dokumentov v humanitárnej oblasti.

Problematickou starostlivosti o vojnové hroby, pohrebiská a pamätníky, ako aj s ňou súvisiace problémy rieši približne 38 dôležitých medzinárodne právnych dokumentov, predovšetkým v oblasti medzinárodného humanitného práva. V širších súvislostiach je táto problematika riešená predovšetkým v Ženevských dohovoroch z 12. augusta 1949 a v Dodatkových protokoloch k nim z 8. júna 1977.

¹ Pod pojmom mierový vojenský hrob chápeme pietne uloženie ostatkov vojenskej osoby, ktorá zahynula v súvislosti s výkonom vojenskej služby v čase mimo brannú pohotovosť štátu

² Pod pojmom vojnový vojenský hrob chápeme uloženie ostatkov príslušníkov ozbrojených síl bojujúcich strán – kombatantov i nekombatantov (viď príloha I.) – ktorí zahynuli v dôsledku vojnových operácií

³ Vojenský hrob musí byť zriadený, potažne umiestnený tak, aby bol chránený pred zničením a zneuctením. Miesto, kde je mŕtvola pochovaná, má byť opatrené náhrobkom z trvanlivého materiálu a tabuľkou s trvalo čitateľným nápisom

⁴ Pozri Prílohy I., II.

⁵ Ďalej len vojenské hroby, pohrebiská a pamätníky

Najkonkrétnejšie je starostlivosť vojnové hroby, pohrebiská a pamätníky riešená v „Dodatkovom protokole k Ženevským dohovorom o ochrane obetí medzinárodných ozbrojených konfliktov (Protokol I.), a to v článku 34 „Pozostatky zomretých osôb“⁶, ktorý ustanovuje *povinnosť* označiť a *primerane udržiavať* hroby padlých a umretých osôb, viesť o nich evidenciu, zabezpečiť stálu ochranu a udržiavanie hrobov vojnových obetí. (Na Slovensku je pochovaných 1763 príslušníkov 1. čs. armádneho zboru v ZSSR, vyše 60 000 vojakov Červenej armády a takmer 11 000 rumunských vojakov.)

Bývalé Československo tieto dohovory podpísalo 8. decembra 1949. Publikované boli v Zbierke zákonov číslo 65/1954 a v Prílohe k čiaske 40. zb. z 31. decembra 1954. Dodatkové protokoly podpísala bývalá Česká a Slovenská federatívna republika dňa 6. decembra 1978 a boli ratifikované prezidentom ČSFR v januári 1990. Publikované boli v Zbierke zákonov ČSFR v čiaske 35 z 23. mája 1991. Výmenou nôt 29. júna 1995 nadobudla platnosť Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Ruskej federácie o hroboch padlých vojakov a civilných obetí vojny.

V povojnovom období sa o vojnové hroby, pohrebiská a pamätníky na území štátu staralo Ministerstvo národnej obrany. Uznesením vlády⁷ zo dňa 20. júna 1950 starostlivosť o **všetky** vojnové hroby, pohrebiská a pamätníky na území Československa, ako aj o vojnové hroby, pohrebiská a pamätníky čs. štátnych príslušníkov v zahraničí – a to ako z doby pred I. svetovou vojnou, tak aj z I. a II. svetovej vojny – ich dobudovanie a udržiavanie, prešli všetky kompetencie na Ministerstvo vnútra.

V súčasnosti je komplexná starostlivosť o vojnové hroby, pohrebiská a pamätníky teda v právomoci Ministerstva vnútra⁸, avšak Ministerstvo obrany SR má vo svojej rozpočtovej kapitole vyčleňované prostriedky na tri pietne objekty: cintorín s pamätníkom na Dukle, cintorín s pamätníkom vo Svidníku (oba národné kultúrne pamiatky) a cintorín s pamätníkom v Tokajiku (kultúrna pamiatka). Uvedené tri objekty má od 18. augusta 1994 v komplexnom spravovaní Vojenský historický ústav MO SR.

Predpokladaný finančný dopad na štátny rozpočet pri celkovom počte cca 95 000 vojnových hrobov sa odhaduje na 6,5 mil. slovenských korún pri súčasnej hladine minimálnej hodinovej mzdy.

V nadväznosti na štátny rozpočet nemá tento návrh zákona dopad na rozpočty obcí.

Návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, s ostatnými všeobecne záväznými predpismi a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

⁷ Poradové číslo tlaču 9 z 96. schôdzky vlády ČSR

⁸ Na celoštátnej úrovni kompetenčne to problematika starostlivosti vo vojenské hroby, pohrebiská a pamätníky včítane medzinárodne právnych záväzkov v humanitárnej oblasti má šesť rezortov: vnútra, kultúry, obrany, zahraničných vecí, zdravotníctva a financií.

Príloha I.

Kombatanti

Podľa Haagskych úmluv vzišlých z mierových konferencií v Haagu v roku 1899 a 1907, najmä „Úmluvy o zákonoch a obyčajoch pozemnej vojny“, podpísanej 18.10.1907 a ratifikovanej 27.11.1909 s účinnosťou od 26.1.1920¹² a jej prílohy – Poriadok zákonov a obyčajov vojny pozemnej (Règlement concernant les lois et coutumes de la guerre sur terre) – vyplýva rozdelenie ozbrojených síl bojujúcich strán na kombatantov a nekombatantov a prísne rozlíšenie medzi civilným obyvateľstvom a kombatantmi.

- **kombatant** je príslušník organizovaných ozbrojených síl, skupín a jednotiek strany v ozbrojenom konflikte. Kombatanti sú určení na bojové úlohy, majú právo zúčastniť sa nepriateľských akcií. Vzťahujú sa na ne ustanovenia vojnového práva. V prípade zajatia majú právo na status vojnového zajatca. Kombatanti sú povinní dodržiavať normy medzinárodného práva aplikovateľného v ozbrojených konfliktoch. Od nekombatantov sa odlišujú uniformou. Kombatantmi nie sú príslušníci zdravotného a duchovného personálu.

Podľa tretej Ženevskej úmluvy z roku 1949 a Dodatkového protokolu I. z roku 1977 sú to aj príslušníci *milícií* alebo *dobrovoľných hnutí odporu*. Naopak status kombatanta sa nepriznáva žoldnierom.

- Otázku tzv. *dobrovoľníkov*¹³ (tzn. i partizánov) formuloval článok 1 Poriadku zákonov a obyčajov vojny pozemnej z roku 1907 takto. Pokiaľ
 1. stojí na ich čele niekto zodpovedný za svojich podriadených,
 2. majú stály odznak z diaľky viditeľný,
 3. nosia verejne zbraň,
 4. dodržujú v boji zákony a obyčaje vojny,sú chápaní ako vojnová strana.
- **nekombatanti** sú osoby, ktoré obsluhujú alebo sprevádzajú príslušníkov ozbrojených síl, pričom sa vojenských operácií nezúčastňujú (zdravotnícky personál, vojnoví korešpondenti, duchovní a pod.)

¹² Československá republika k tejto úmluve nepristúpila!

¹³ Obyvateľstvo neobsadených území, ktoré, ak sa blíži nepriateľ, sa ozbrojí z vlastného popudu, aby sa bránilo nepriateľovi, a nemá dostatok času sa organizovať podľa ustanovení článku 1, je pokladané za kombatantov

Príloha II.

Ženevský dohovor o zlepšení osudu ranených a nemocných príslušníkov ozbrojených síl v poli zo dňa 12. augusta 1949

Kapitola II, čl. 17

...Strany v konflikte budú ... dbať na to, aby mŕtvi boli pochovaní s úctou, pokiaľ možno podľa náboženstva, ku ktorému patrili, aby ich hroby boli šetrené a ak to možnosti dovoľia zoskupené podľa národnosti zomrelých, vhodne udržiavané a označené tak, aby ich bolo možné vždy nájsť. S týmto cieľom zriadia na začiatku konfliktu Ústrednú správu pre evidenciu hrobov, aby bolo možné uskutočniť prípadné exhumácie, zistenie totožnosti mŕtvych nech sú hroby umiestnené kdekoľvek, a eventuálne ich prevoz do vlasti. Tieto ustanovenia platia rovnako na popol...

Ženevský dohovor o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami zo dňa 12. augusta 1949

Časť II, oddiel III, čl. 34 Pozostatky zomrelých osôb

bod 1. Telesné pozostatky osôb, ktoré zomreli v dôsledku okupácie alebo vo väzbe vyplývajúcej zo okupácie alebo vojnových akcií, a tých osôb, ktoré nie sú občanmi krajiny, v ktorej zomreli v dôsledku vojnových akcií, budú rešpektované a hroby týchto osôb budú rešpektované, udržiavané a označené...

bod 2. hovorí o

- uľahčení prístupu príbuzných zomrelých na územie, kde sú hroby umiestnené,
- stálej ochrane a udržiavaní takýchto hrobov,
- vrátení pozostatkov zomrelých a ich osobných vecí do vlasti na žiadosť blízkych príbuzných
- uzatvorenia dohôd medzi zmluvnými stranami, ktoré budú obsahovať tieto aspekty

B . Osobitná časť

K § 1

Pozitívnym spôsobom sa vymedzuje predmet úpravy návrhu zákona o vojnových hroboch (ďalej len „návrh“), ktorým sa zabezpečuje zachovanie vojnových hrobov, pohrebísk a cintorínov, ako aj starostlivosť o tieto hroby dôstojným spôsobom podľa ustanovení platného medzinárodného humanitného práva a v zhode s ustanoveniami ženevských dohôd z 12. augusta 1949 v znení dodatkových protokolov k týmto dohovorom z 8. júna 1977, pri rešpektovaní medzinárodných zmlúv a záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z týchto zmlúv. Návrh zastreší neexistujúcu právnu úpravu v oblasti starostlivosti o vojnové hroby, ku ktorej sa vláda Slovenskej republiky zaviazala v medzinárodných zmluvách.

K § 2

V § 2 sú upravené základné pojmy, ktoré je potrebné vymedziť pre potreby tohoto návrhu, pričom sa odvodzujú od ženevských dohôd a medzinárodných zmlúv a záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z týchto zmlúv najmä z dohody medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Ruskej federácie zo dňa 13.02.1995 a vládou Slovenskej republiky a Spolkovej republiky Nemecko zo dňa 12.08. 2000.

K § 3

V medzinárodných zmluvách a záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z týchto zmlúv vláda Slovenskej republiky zobrala na seba záväzok zabezpečovať zachovanie vojnových hrobov, pohrebísk a cintorínov, kde sú pochované pozostatky vojnových a civilných obetí, ktorí padli alebo zomreli na území Slovenskej republiky počas vojnových operácií, v zajatí alebo v ich dôsledku, ako aj v povojnovom období, ak boli v čase smrti pod ochranou medzinárodného humanitného práva. Tento záväzok vlády Slovenskej republiky sa transportuje do odseku 1 § 3. Odsek 2 a 3 ukladá povinnosť vláde Slovenskej republiky vyčleniť v štátnom rozpočte finančné prostriedky na zabezpečenie, udržiavanie a starostlivosť o vojnové hroby a to v minimálnych výškach počnúc

štátnym rozpočtom od roku 2003, ktoré prevedie na obce, ktoré budú zabezpečovať ako správcovia starostlivosť o vojnové hroby.

K § 4

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je podľa zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy ustanovenia § 11 písm. b) ústredným orgánom pre „vojnové hroby“.

K § 5

§ 5 ustanovuje obec za správcu vojnových hrobov nachádzajúcich sa jej v katastri a zároveň umožňuje obci čerpať po vykázaní príslušných prác na zabezpečení starostlivosti o vojnové hroby prostriedky štátneho rozpočtu.

K § 6

Účinnosť návrhu sa navrhuje od 1. januára 2003 z dôvodu nezačatia štátneho rozpočtu v roku 2002.

**Doložka zlučiteľnosti
návrhu zákona s právom Európskej únie**

1. Navrhovateľ zákona:
poslanec Národnej rady Slovenskej republiky Alexander Slaťkovský
2. Názov návrhu zákona:
Zákon o vojnových hroboch
3. Výpočet medzinárodného práva vojnového, ktoré súvisia s problematikou návrhu zákona:

Medzinárodnoprávne akty z obdobia pred prvou svetovou vojnou:

1. Parížska deklarácia o námornom práve z roku 1856
2. Ženevský dohovor o zlepšení osudu ranených a chorých v poľných armádach z roku 1864, revidovaný v roku 1906
3. Petrohradská deklarácia o zákaze výbušných striel malého kalibru z roku 1868

Akty Haagskej konferencie z roku 1899

4. Dohovor o úprave zásad Ženevského dohovoru pre námornú vojnu z roku 1863
5. Dohovor o zákonoch a obyčajach pozemnej vojny
6. Deklarácia o zákaze vrhania striel alebo výbušných látok z balónov
7. Deklarácia o zákaze striel šíriacich dusivé alebo zhubné plyny
8. Deklarácia o zákaze používania nábojov, ktoré sa trhajú alebo splošťujú v ľudskom tele (tzv. dum-dum guľky)

Akty Haagskej konferencie z roku 1907

9. Dohovor o začiatku nepriateľstva
10. Dohovor o zákonoch a obyčajach pozemnej vojny
11. Dohovor o režime nepriateľských obchodných lodí na začiatku vojny
12. Dohovor o právach a povinnostiach neutrálnych štátov a osôb v pozemnej vojne
13. Dohovor o premene obchodných lodí na vojnové
14. Dohovor o kladení podmorských samočinných dotykových mín
15. Dohovor o bombardovaní námornými silami počas vojny
16. Dohovor o niektorých obmedzeniach koristného práva v námornej vojne
17. Dohovor o zriadení medzinárodného koristného súdu
18. Dohovor o právach a povinnostiach neutrálnych štátov v námornej vojne
19. Deklarácia o zákaze bombardovania zo vzduchu

Medzinárodnoprávne akty z obdobia medzi prvou a druhou svetovou vojnou:

20. Ženevský protokol o zákaze chemických a bakteriologických zbraní z roku 1925
21. Ženevský dohovor o zlepšení osudu ranených a chorých v poľných armádach a o režime vojnových zajatcov z roku 1929
22. Ženevský protokol o zákaze útoku ponoriek na obchodné lode a porušovania pravidiel námornej vojny platných pre lode plávajúce pod hladinou z roku 1936

Medzinárodnoprávne akty uzavreté po druhej svetovej vojne:

23. Ženevský dohovor o zlepšení osudu ranených a chorých príslušníkov ozbrojených síl v poli z roku 1949
 24. Ženevský dohovor o zlepšení osudu ranených, chorých a stroskotancov ozbrojených síl na mori z roku 1949
 25. Ženevský dohovor o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami z roku 1949
 26. Ženevský dohovor o ochrane civilných osôb počas vojny z roku 1949
 27. Haagsky dohovor o ochrane kultúrnych hodnôt počas ozbrojeného konfliktu z roku 1954
 28. Deklarácia o zákaze použitia jadrových a termojadrových zbraní za roku 1961
 29. Dohovor o zákaze prípravy, výroby a hromadenia zásob bakteriologických a toxických látok a o ich zničení z roku 1972
 30. Dohovor o zákaze vojnového a podobného použitia prostriedkov, ktoré majú škodlivý vplyv na životné prostredie z roku 1977
 31. Prvý Dodatokový protokol k Ženevským dohovorom z roku 1949 o ochrane obetí v medzinárodných ozbrojených konfliktoch z roku 1977
 32. Druhý Dodatokový protokol k Ženevským dohovorom z roku 1949 o ochrane obetí v ozbrojených konfliktoch nemedzinárodného charakteru z roku 1977
 33. Dohovor o zákaze alebo obmedzení použitia konkrétnych druhov konvenčných zbraní, ktoré môžu spôsobiť nadmerné škody alebo mať nekontrolovateľné účinky z roku 1980
 34. Protokol o neobjavených črepinách (Protokol I) z roku 1980
 35. Protokol o zákaze alebo obmedzení používania mín, mínoloviek alebo iných prostriedkov (Protokol II) z roku 1980
 36. Protokol o zákaze alebo obmedzení používania zápalných zbraní (protokol III) z roku 1980
4. Návrh zákona svojou problematikou:
nepatrí medzi prioritné oblasti aproximácie práva uvedené v čl. 70 Európskej dohody o pridružení a nepatrí ani medzi priority odporúčané v Bielej knihe Komisie Európskych spoločenstiev.
5. Charakteristika právnych noriem Európskej únie, ktorými je upravená problematika návrhu zákona:
ženevské dohody z 12. augusta 1949 o ochrane obetí vojny v znení dodatkových protokolov k týmto dohovorom z 8. júna 1977
6. Vyjadrenie stupňa kompatibility návrhu zákona s právnou normou Európskej únie:

Ú - úplné

MINISTERSTVO FINANCIÍ SR
Odbor štátneho rozpočtu

Bratislava 21.2. 2002

Národná rada
Slovenskej republiky

Vec: Stanovisko odboru štátneho rozpočtu k rozpočtovým
dôsledkom návrh zákona o vojnových hrobách

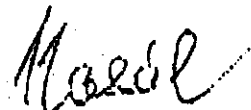
V dôvodovej správe k predloženému návrhu sa konštatuje,
že, "Prespokladaný finančný dopad na štátny rozpočet pri
celkovom počte 95 000 vojnových hrobov sa odhaduje na 6,5 mil.
Sk pri súčasnej hladine minimálnej mzdy".

V prípade, ak by sa výpočet nákladu na starostlivosť o
jeden hrob mala chápať ako odmena príslušnej osobe, je
potrebne k tomu pripočítať aj poistné do poisťovních fondov, čo
o zhruba jednu tretinu zvyšuje kvantifikovaný odhad
rozpočtového dopadu.

Pripomíname, že už niekoľko rokov sa zo štátneho rozpočtu
uvoľňujú finančné prostriedky na zabezpečenie šohody medzi
vládou SR a SRN o vojnových hrobách.

Odbor štátneho rozpočtu sa v tejto etape pripomienkovania
nevyjadruje k legislatívnej a obsahovej stránke predloženého
návrhu. Konštatujeme však, že ide o aktivity, ktoré je možné v
plnej miere zabezpečiť v rámci verejnoprospěšných prác.

Ing. Miloš Nosál, CSc.
riadiť odbor štátneho rozpočtu

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

Číslo: 502/2002

1395a

I n f o r m á c i a

spoločného spravodajcu výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní návrhu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Alexandra SLAFKOVSKÉHO na vydanie zákona o vojnových hroboch (tlač 1395) v druhom čítaní

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre verejnú správu ako gestorský výbor k návrhu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Alexandra SLAFKOVSKÉHO na vydanie zákona o vojnových hroboch (tlač 1395) (ďalej len „gestorský výbor“) nehlasoval o spoločnej správe výborov Národnej rady Slovenskej republiky, pretože v zmysle § 52 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nebola prítomná nadpolovičná väčšina všetkých členov výboru. (Z celkového počtu 12 poslancov bolo prítomných 5 poslancov).

Z uvedeného dôvodu predkladám ako spoločný spravodajca určený gestorským výborom túto informáciu (§ 80 ods. 2 zákona č. 350/1996 Z. z.)

I.

Národná rada Slovenskej republiky uznesením č. 2042 z 10. apríla 2002 prideliла návrh poslanca Národnej rady Slovenskej republiky **Alexandra SLAFKOVSKÉHO** na vydanie zákona o vojnových hroboch (tlač 1395) na prerokovanie týmto výborom Národnej rady Slovenskej republiky:

- Ústavnoprávnemu výboru Národnej rady Slovenskej republiky,
- Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre financie, rozpočet a menu
a
- Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre verejnú správu.

Uvedené výbory prerokovali predmetný návrh zákona v lehote určenej uznesením Národnej rady Slovenskej republiky.

II.

Gestorský výbor nedostal do dňa 10. mája 2002 žiadne stanoviská poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, ktorí nie sú členmi výborov, ktorým bol návrh zákona pridelený, oznámené v súlade s § 75 ods. 2 a § 79 zákona Národnej rady Slovenskej republiky o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

III.

1. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre financie, rozpočet a menu, uznesením č. 952 zo dňa 3. mája 2002 návrh zákona schválil bez pripomienok;

- Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre verejnú správu, uznesením č. 456 zo dňa 7. mája 2002 návrh zákona schválil bez pripomienok;

- Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky, uznesením č. 922 zo dňa 3. mája 2002 **prerušil rokovanie** o návrhu do oznámenia stanoviska vlády Slovenskej republiky a k dátumu tejto informácie nepokračoval v rokovaní.

2. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre verejnú správu ako gestorský výbor rokoval o spoločnej správe dňa 14. mája 2002 a prerušil rokovanie o návrhu spoločnej správy do oznámenia stanoviska vlády Slovenskej republiky. Vzhľadom k tomu, že stanovisko vlády SR výboru doručené k 10. júlu 2002 nebolo, pokračoval výbor v rokovaní o spoločnej správe dňa 10. júla 2002.

3. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre verejnú správu nehlasoval o návrhu spoločnej správy k návrhu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky **Alexandra SLAFKOVSKÉHO na vydanie zákona o vojnových hroboch (tlač 1395)**, lebo v zmysle § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nebola prítomná potrebná nadpolovičná väčšina všetkých jeho členov. Z celkového počtu 12 poslancov bolo prítomných 5 poslancov. (Výpis zo zápisnice zo dňa 10. júla 2002).

Predseda výboru konštatoval, že podľa § 52 ods. 4 a § 80 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov výbor neschválil spoločnú správu.

V zmysle § 80 ods. 2 preto ako spoločný spravodajca navrhujem, aby sa otvorila rozprava, hlasovalo o prípadných pozmeňujúcich návrhoch, ktoré odznejú v rozprave a o návrhu zákona ako celku.

Bratislava 10. júla 2002

Dušan K o v a č i č v. r.
predseda Výboru NR SR
pre verejnú správu